

δάσκονται τὸ χρήσιμον, ὥσπερ ἡ Μερόπη φησὶν (Eur. fr. 458)

ἄϊ τύχαι δέ με

μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα

σοφὴν ἔθηκάν',

5 τί κωλύει διδάσκαλον ἄμισθον λαβόντα τὸν ἐχθρὸν ὠφελήθη-
 ναι καὶ μαθεῖν τι τῶν λανθανόντων; πολλὰ γὰρ ὁ ἐχθρὸς
 αἰσθάνεται τοῦ φίλου μᾶλλον — 'τυφλοῦται' γὰρ 'τὸ φιλοῦν
 περὶ τὸ φιλούμενον', ὡς ὁ Πλάτων φησὶ (Legg. 731e) —, τῷ
 δὲ μισεῖν μετὰ τοῦ πολυπραγμονεῖν καὶ τὸ λαλεῖν ἔνεστιν. ὁ
 B Ἰέρων ὑπὸ τινος τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν δυσωδίαν ἐλοιδορήθη
 11 τοῦ στόματος. ἔλθων οὖν οἴκαδε πρὸς τὴν γυναῖκα 'τί λέγεις;
 εἶπεν, 'οὐδὲ σύ μοι τοῦτο ἔφρασας;' ἡ δ' οὔσα σώφρων καὶ
 ἄκακος ᾤμην' εἶπεν 'ὅτι τοιοῦτο πάντες ὄζουσιν οἱ ἄνδρες'.
 οὕτω καὶ τὰ αἰσθητὰ [καὶ τὰ σωματικὰ] καὶ καταφανῆ πᾶσι παρὰ
 15 τῶν ἐχθρῶν μαθεῖν πρότερον ἔστιν ἢ τῶν φίλων καὶ συνήθων.

8. Ἄνευ δὲ τούτου τὴν περὶ γλῶτταν ἐγκράτειαν, οὐ μικρὸν
 ἀρετῆς μέρος οὔσαν, ὑπήκοον αἰεὶ τῷ λογισμῷ καὶ πειθήνιον
 ἔχειν οὐκ ἔνεστιν, ἂν μὴ τις ἀσκήσει καὶ μελέτη καὶ φιλο-
 πονία τὰ κάκιστα τῶν παθῶν, οἷόν ἐστιν ἡ ὀργή, κατεργάση-
 C ται. ἡ γὰρ 'ἀκουσίως ἐκπίπτουσα φωνή' καὶ τὸ 'ἔπος φύγεν
 21 ἔρκος ὀδόντων' καὶ τὸ 'ἐνια ἐξίπτασθαι τῶν ῥημάτων αὐτό-
 ματα' τοῖς ἀνασκήτοις μάλιστα θυμοῖς οἷον ὀλισθάνουσι καὶ
 διαρρέουσιν ἐπιγίγνεται δι' ἀσθένειαν † θυμοῦ, δι' ἀκρατῆ γνώ-
 μην, δι' ἔξιν θρασεῖαν. λόγου δὲ κουφοτάτου πράγματος βαρυ-